

- 11 Quamvis tamen relinquatur arbitrio Episcopi & Clerici examen, cognitio, & deliberatio, an tanta adsit communis necessitas, ut laicorum facultates non sufficiant, non tamen eorum arbitrio relinquatur consentire, vel dissentire ad contribuendum, sed ubi cognoverint, & judicaverint vere evenisse casum tantae communis necessitatis, ut ad ipsam sublevandam, & reparandam non sufficiant laicorum facultates, teneantur & ipsi contribuere: sic Pignatell. tom. 3. cit. consulti. 16. num. 34. cum Gutierrez, Bartolo, & aliis ibi citatis, Reiffenstuel loc. cit. num. 259. & alii plures. Et ratio est, quia arbitrium Clero relicto, non intelligitur de libera voluntate Cleri, sed de arbitrio à jure, & ratione regulatum; verbum enim existimant in dict. cap. Non minus ibi subsidia per ecclesias existimant conferenda: & verbum duxerint in cit. cap. Adversus, ibi: Subsidia duxerint per ecclesias conferenda, non referuntur ad merum placitum voluntatis, sed ad arbitrium boni viri ratione regulatum; leg. Fideicommissa 11. §. 7. ff. de legat. 3. cum similibus.
- 12 Per hoc autem, quod cogitatur tali vera communi necessitate, teneatur Clerus contribuere, non tenetur tamen, nec potest (nisi grave periculum sit in mora, juxta dicta supra num. 6.) contributionem statim solvere, nisi prius consulatur Summus Pontifex, quia consilium & consensus Summi Pontificis ad id requiritur, pro forma in cit. cap. Adversus 7. de immun. eccl. ibi: Propter imprudenciam tamen quorundam Romanus Pontifex prius consulatur, cujus interest communibus utilitatibus providere. Et concordat cap. Clericis 3. de immunit. eccl. in 6. Extravagant. Quod olim de immun. eccl. constit. Urbani VIII. incip. Romanus Pontifex, & Sac. Congr. Immunit. quae innumeris resolutionibus id semper decrevit, ut videtur apud Riccium in citata sua synopsi per tot. & signanter verb. Contributio num. 1. ibi: Est opinio vera, & observata, ut in contributionibus ecclesiasticorum semper praequiratur beneplacitum apostolicum; Sac. Congr. Immunit. in Muiuen. 20. Martii 1643. lib. 3. decretal. Paulus, pag. 197.
- 13 Unde advertunt communiter Doctores cum Abbate in cit. cap. Adversus num. 6. Pignatell. cit. consulti. 15. num. 35. Pirhing. cit. tit. de immunit. eccl. num. 72. & Reiffenstuel ibid. num. 260. quod non solum laici exigendo, sed etiam Clerici sponte solvendo contributiones quascumque, & Episcopi concedendo, aut consentiendo, ut solvantur sine praevio expresso consensu Summi Pontificis, illicite, & invalide agerent, ac excommunicationem majorem Papae reservatam incurrerent; cap. Clericis 3. de immunit. eccl. in 6. cum aliis supracitatis juribus nisi forte excusarentur per grave periculum in mora, juxta dicta supra num. 6.
- 14 Clerici enim nequeunt de se renuntiare privilegio in favorem totius status clericalis concessio; arg. cap. Si diligenti 12. de foro competent. ibi: Cum non sit beneficium hoc personale, cui renuntiare valeat, sed potius toti collegio ecclesiastico publice sit indultum, cui privatorum patris derogare non potest; & concordat leg. Jus publicum 38. ff. de patris. Nec Episcopus eidem derogare, ac prajudicare potest, cum inferior in legem Superioris nullam habeat potestatem: capitul. Inferior 4. dist. 21. cap. Cum inferior 16. de majoritat. & obedienc. Clement. Ne Romani a. de election.
- 15 Alia multa ad rem vide verb. Bona ecclesiastica articulo 7. per tot. verb. Clericus art. 2. verb. Gabella, verb. Immunitas ecclesiastica per tot. & signanter art. 4.
- 16 De contributione expensarum pro re communi quando ea fieri per aequis partibus debeat, & quando debeat fieri pro rata usus, commodi, & utilitatis, ut

Quamvis in omnibus, & ab omnibus summa cum veneratione sit tractanda ecclesiastica immunitatis, absolutaeque gaudentes fori privilegio extra politicam, civilemque potestatem, prout Regis Catholici vassalli, (1) considerari nequeant, dum de ea tractatur, & agitur de collectarum impositione, atque exactione, quid sentire debeamus, suis in locis inseritur. (2)

(1) L. 37. tit. 3. lib. 1. §. 13. Nungun vasallo mio, aunque sea eclesiastico, secular, ó regular. Vide verb.

qui ex sociis ampliori tempore aut modo utitur, ampliores subeat expensas, late tradit Rot. in Novarien. contributionis 21. Martii 1748. cor. Illustrissim. Molin. &

CONTRITIO.

Vide Penitentiae Sacramentum.

CONTUMELIA.

Vide verb. Detractio art. 1. num. 8.

CONVENTUS.

ARTICULUS I.

Quoad ea, quae concernunt conventuum fundationem, & translationem.

SUMMARIUM.

- 1 Pro legitima, & valida fundacione conventuum, seu monasteriorum Regularium, sunt omnimode attendendae constitutiones Pontificiae ad hoc editae.
- 2 Adducitur constitutio Clementis VIII.
- 3 Adducitur constitutio Gregorii XV.
- 4 Adducitur constitutio Urbani VIII.
- 5 Adducitur constitutio Innocentii X.
- 6 Constitutiones apostolicae pro erigendis novis conventibus sunt servandae etiam extra Italiam, & in aliis provinciis ultra montes.
- 7 Tales Pontificiae constitutiones servandae sunt in erectione conventuum omnium Regularium, tam Mendicantium, quam non Mendicantium.
- 8 Immo servandae sunt tales constitutiones etiam in reasumptione conventus antea derelicti.
- 9 Insuper non solum decreta apostolica servandae sunt in fundacione Conventuum, sed rigorosius in aperiitione hospitiorum, usque ad num. 10.
- 10 Non sunt tamen attendendae dictae constitutiones apostolicae, etiam si translatio fiat ad situm, in quo reperiuntur constructi conventus aliarum Religionum, quae privilegium habent, quod novi conventus non erigantur, nisi servata certa distantia.
- 11 Novus conventus Regularium nequit erigi sine beneplacito apostolico, seu speciali Sedis Apostolicae licentia.
- 12 Neque fundari potest sine consensu Ordinarii.
- 13 Haec duo requisita, scilicet consensus Sedis Apostolicae, & Ordinarii, copulative requiruntur.
- 14 Sine licentia Sedis Apostolicae fundatio est nulla.
- 15 Sic pariter est nulla, si sit facta sine consensu Ordinarii.
- 16 Ordinario licentiam denegante pro fundacione conventus est recurrendum ad Sac. Congr. Episcop. & Regul. & non ad Nuntium Apostolicum.

Pro

Bannitus, & verb. Bona. (2) Vide verb. Bona, Clericus, Gabella, & Immunitas, per tot.

- 19 Pro fundacione novi conventus requiri consentium Regularium talibus civitatibus, & locis existentium, statuit Clemens VIII.
- 20 Adeo ut Religiosi intra quatuor millia existentes propter locorum paupertatem, & eleemosynarum tenuitatem possent se opponere.
- 21 Ex posteriori tamen consensu Gregorii XV. videtur non esse amplius de necessitate requirendum consensus aliorum Regularium, quando Ordinarii constat novos conventus erigendos posse commode, & sine aliorum praesidio in tali civitate, vel loco sustentari, usque ad num. 23.
- 22 Quoad haec tamen attendendum est sequens posterius Breve Innocentii X.
- 23 Et pariter attendendae sunt variae resolutiones, tum Roiae, tum Sacrarum Congregationum in unum congestae ab Uraysa.
- 24 In fundacione novi conventus praeservanda sunt jura parochialia.
- 25 Novi conventus nequeunt erigi, seu fundari, nisi in eis possint sustentari saltem duodecim Religiosi, aliter remaneant subiecti Ordinariis.
- 26 Quod procedit de ratiis expensis sacristiae, & ecclesiae.
- 27 Ad quem effectum non est habenda ratio de redditibus difficillime exactio.
- 28 Nec jurat, quod Religio offerat supplere de redditibus aliorum conventuum.
- 29 Requisita pro fundandis novis conventibus Religiosorum habent etiam locum circa erigenda monasteria Monialium.
- 30 Talia requisita locum non habent, nec exiguntur pro Congregationibus presbyterorum secularium collegialiter viventium, & sola auctoritate Ordinarii fundatis, & erectis.
- 31 Regulares, qui possessionis bonorum, annuorum reddituum sunt capaces, quamvis Ordinum Mendicantium sint, possunt ad novas fundaciones admitti receptae eorumdem obligatione non quaesitandi.
- 32 Apud Minoritas Regularis Observantiae novi conventus non eriguntur, neque jam erecti deserunt sine consensu Diffinitorii Provinciae.
- 33 Pro erectione novorum conventuum, & monasteriorum adducitur novissima dispositio Congregationis super disciplina regulari deputatae.

Pro legitima, & valida fundacione conventuum, seu monasteriorum, vel cenobiorum Regularium, sunt omnimode attendendae Pontificiae const. & signanter constitutio Clem. VIII. incip. Quoniam ad instantiam. constitutio Gregor. XV. incip. Cum alias. constitutio Urbani VIII. incip. Romanus Pontifex. & const. Innocentii X. incip. Instauranda Regularis disciplina §. 5. Quae omnes constitutiones, ut ab omnibus in promptu habeantur, & ad amissum observentur, hic ad literam dantur.

CLEMENTIS VIII.

CONSTITUTIO XCIX. De erectione novorum conventuum.

CLEMENS EPISCOPUS &c.

QUONIAM ad instantiam Regularium locorum, & personarum reformationem promovendam, & conservandam maxime pertinet, ut in quibuscumque domibus, & monasteriis sit tantum numerus Religiosorum, qui commode ibidem alii possit, contineatur, ac eo pariter spectat, ut in quibuscumque civitatibus, & locis, novae domus, & monasteria praesertim Mendicantium non erigantur, nisi in eisdem civitatibus, & locis, aliarum domorum, & monasteriorum in eis existentium habita ratione, commode sustentari posse dignoscatur.

§. 1. Hac igitur Nos consideratione ducti, & praemissis pro nostro pastoralis munere opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac

matura deliberatione, deque apostolica potestatis plenitudine, ex voto etiam Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Card. super consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium praepositorum, harum serie declaramus, locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos conventus cujuscumque Mendicantium Ordinis, in civitatibus, & locis eorum ordinariae jurisdictioni subiectis erigendos impetiri, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem civitatibus, & locis existentium conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita, constiterit, in eisdem conventibus, & locis novos hujusmodi erigendos conventus, sine aliorum detrimento commode sustentari posse.

§. 2. Si vero ab eorum in hujusmodi causis sententiis ad Nos & Apostolicam Sedem provocati, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tandiu erectionem novorum conventuum suspendere debere, quousque a Nobis, & Apostolica Sede in eadem causa pronuntiatum exiterit, irritum nihilominus, & inane decernentes quicquid secus super his à quocumque auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Quocirca universis Venerabil. Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, per praesentes in virtute sanctae obedientiae directae praecipiendo mandamus, ut praesentes nostras literas observent, observari curent, & faciant.

§. 4. (Sequitur derogatio ampla contrariorum.) Datum Roma apud S. Marcum 23. Junii 1603. anno 12. Bullar. tom. 3. pag. 146.

GREGORII XV.

CONSTITUTIO XXXI. Confirmatio, & ampliatio dictae const. Clemens VIII.

GREGORIUS EPISCOPUS &c.

Cum alias fel. rec. Clemens Papa VIII. decreverit, Ordinarios locorum licentiam ad novos conventus cujuscumque praesertim Mendicantium Ordinis in civitatibus, & locis eorum ordinariae jurisdictioni subiectis erigendos, impetiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem civitatibus, & locis existentium conventuum Prioribus seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & ex causa servatis servandis cognita, in eisdem civitatibus, & locis novos hujusmodi erigendos conventus sine aliorum detrimento, commode sustentari posse constiterit. Si vero ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam provocati, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tandiu erectionem novorum conventuum suspendere debere, quamdiu à dicta Sede in ea causa pronuntiatum non exiterit, ac alias prout in decreto hujusmodi plenius continetur.

§. 2. Verum per pia mem. Paulum Papam V. accepto plerosque ex Ordinariis praedictis favore, vel nimia expositum importunitate novos conventus, seu domos praeter, & contra tenorem praedicti decreti erigendos plerumque adduci, quo fit, ut non habita debita eleemosynarum, seu reddituum cujuscumque monasterii, conventus, seu domus ratione, monachi, seu fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum ecclesiis destinatus, ibique regularis disciplina, ut conventi, conservari non valeat, Sacra Congregat. Illustrissimorum DD. Cardin. negotiis Regularium Praepositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium hujusmodi rejecerat, tor in commodis obviam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens, decreti hujusmodi veriores, ac totos tenores praesentibus ac si de verbo ad verbum insererentur pro plene & sufficienter expressis habens, viva vocis oraculo à SS. D. N. Gregorio Papa XV. habito decretum praedictum, quatenus opus sit, innovat, & in usum reducit.

«esecuzione in ciò, che concerne l'interesse della sua Religione, sarà attendendo il riscontro in scriptis della ricevuta del presente Viglieto unitamente con la nota dell'ultima fondazione, specificando il giorno, mese, ed anno in che seguì, e di cuore lo riverisce. — Di Casa questo dì 23. Febbrario 1717.»

36 Requisite ad fundationem novi conventus sunt beneficium apostolicum, licentia Ordinarii, consensus Parochi, tum Regularium, qui sunt intra quatuor milliaria, & redditus sufficiens sustentationi duodecim Religiosorum.

37 Quoad beneficium apostolicum censent nonnulli Doctores relati a Donato *quasi Regular. tit. 1. part. 2. tractat. 1. quest. 3. num. 4. & sequent.* quod dispositio text. in cap. unic. de excess. Prelat. in 6. tum in cap. 1. §. Confirmato, de religio. domib. eod. quia inducta est necessitas apostolici beneficii in fundatione novi conventus, sublata fuerit à Concilio Tridentino *sess. 25. cap. 3. de regular. in fine*, ubi sancitur, quod nec de cetero similia loca erigantur sine Episcopi, in cuius diocesi erigenda sunt, licentia prius obtema. At prevaluit contraria opinio, quod scilicet Sancta Synodus ex eo, quod mentionem dumtaxat habet de licentia Episcopi, nequeat dici derogare requisito beneficii apostolici, ut pluribus allegatis firmavit Rota coram Cels. dec. 60. num. 2. & 3. in Eysteten. *Fundationis Hospitalii 10. Maji 1726. §. Contrarium, coram bon. mem. Gamach.*

38 Quæ beneficii apostolici necessitas locum sibi vindicet etiamsi agatur de fundatione novi conventus extra Italiam, eo ipso quod descendit à sacris canonibus, qui ubique gentium obligant, ut observant S. M. Benedictus XIV. de *synod. diocesi. lib. 9. cap. 1. num. 5. P. Girald. in elench. 6. Apost. consilii. Quæ accesserunt. Concil. Trident. n. 85. & Rota in Eysteten. fundationis hospitalii 10. Maji 1726. §. Quæ omnia, cor. bon. mem. Gamach.* ubi quod aliter dicendum esset, si dicta necessitas descenderet à constitutione incipiente Instaurandæ *san. mem. Innocentii X. utpote quæ non egredietur Italiam, Insulasque adjacentes.*

39 Potest vero beneficium hoc apostolicum ex intervallo accedere, modo tamen in iudicium deducta haud sit nullitas fundationis novi conventus; Rota in *dict. Eysteten. fundationis hospitalii 10. Maji 1726. §. Frustraque, coram bon. mem. Gamach.*

40 Circa consensum Parochi, non importune queritur, utrum is prestari debeat ab eo, qui obtinet curam habitalem, an ab illo, qui curam obtinet actualem? Præstandum esse ab obtinente curam habitalem tenuit Rot. in *dict. Eysteten. fundationis hospitalii 10. Maji 1726. §. Rursus, coram bon. mem. Gamach.* Non omnitemper verò, quod in ejus casu ille, qui obtinebat curam actualem, non erat perpetuus, sed amovibilis ad nutum. At idem dicendum videtur, etiamsi ille, qui curam actualem obtinet, sit perpetuus, nam & hic plus juris sibi asserere nequit, quam simplex exercitium curæ, ut respondit Rot. in *Ariminen. functionum super primo duobus 13. Junii 1746. §. 2. & 6. coram bon. mem. Lancerto.* Consensus autem de quo agitur, non est præstandus ratione exercitii curæ.

41 De mox dictis requisitis ad fundationem novi conventus, nec inutilis est questio, an ea concurrere etiam debeant, si agatur de Regularibus illis, quibus in loco, de quo agitur, jam competeat jus quæstandi? Et affirmative respondit Rota in *Eysteten. fundationis hospitalii 10. Maji 1726. §. Nam quoad, cor. bon. mem. Gamach.* Hæc de fundatione novi conventus.

42 Quod autem attinet ad translationem conventus, quidque in utramque partem olim disputatum sit, indubia hodie res est, quod servandæ haud sint constitutiones apostolicæ loquentes de fundatione novi conventus, si translatio fiat ob aliquam justam causam ad alium situm loci, ut Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium negotiis præposita censuit non solum in resolutionibus allegatis ab *Actore num. 11. & 12. verum & novissime in Majoricen. 5. Aprilis 1754. ad secundum dubium.*

43 Quinimmo nec Regulares habentes privilegium, quod

novi conventus haud fundentur, nisi servetur certa distantia, opponere se possunt translationi conventuum ad alium ejusdem loci situm, ut rejectis Donato Passerino, & Pignatello, firmat Mattheucci in *Officiali Curia c. 16. nem. 9. ubi allegat resolutiones mox dictæ Sacre Congregationis in Montis Regalis 9. Junii 1742. & in Agrigentina 28. Martii 1697. &*

ARTICULUS III.

Quoad ea, quæ concernunt conventuum suppressionem, restitutionem, & exemptionem.

SUMMARIUM.

- 1 Adhibetur compendiosa notitia suppressionis, & restituti conventuum.
- 2 Adducitur constitutio pro numero personarum in singulis monasteriis presigendo.
- 3 Formula describendi statum cujusque monasterii de mandato Congregationis confecta.
- 4 Bulla suppressionis parvorum conventuum Italiae, & Insularum adjacentium in Congregatione compilata, & jussu Papæ statim edita, & publicata.
- 5 Literæ Congregationis experientes nominatum conventus suppressor & exquirentes Episcoporum, & Capitulum sententias pro bonis applicandis.
- 6 Relationes applicationis bonorum conventuum suppressorum à Papa ad se relatas approbavit.
- 7 Literæ circulares super granciis, & membris etiam Curati monasteriorum.
- 8 In granciis, & membris monasteriorum habitare non possunt regulares Sacerdotes, sed conversi tantum pro bonorum administratione.
- 9 Missæ in capellis granciarum, quando, & à quibus celebrandæ.
- 10 Cura animarum in granciis, & membris monasteriorum exerceri non potest per Regulares, sed per Vicarios perpetuos, vel amovibiles ab Ordinario deputandos: granciarum bona reservantur ipsarum monasteriis.
- 11 Canonico Regularium Lateranensium grancia, & parochiales ab Innocentio X. declarantur comprehendendi in ejus bulla, Instaurandæ.
- 12 Conventus plurimi primum suppressi, ac deinde ex rationabilibus causis à Papa Religiosis restituti.
- 13 Regulares de jure facultatem non habent utendi Ecclesiis, etiam sibi pleno jure subjectas.
- 14 Unio parvorum conventuum ejusdem Religionis in eodem loco existentium, qua lege facta fuerit?
- 15 Adducitur motivum, & decretum Innocentii X. pro subjectione nonnullorum conventuum jurisdictioni Ordinarii loci.
- 16 Conventus suppressi, & postea Religiosis restituti, si non alant quatuor Sacerdotes, & duos Conversos, gratia restitutionis est nulla.
- 17 Conventus nunquam suppressi, in quibus non alantur ad minus quatuor Sacerdotes, & duo Conversi, sunt subjectioni jurisdictioni Ordinarii loci.
- 18 Decretum Urbani VIII. super monasteriis ereclis cum pauciori numero, quàm duodecim Religiosorum, præservatur in decreto Innocentii X. Ut in parvis.
- 19 Hoc decretum illico transmissum fuit ad quemlibet Episcopum, una cum literis Congregationis continentibus nomina conventuum Religionis sue restitutorum in illa diocesi.
- 20 Afferuntur dubia suborta ratione d. decreti Innocentii X. cum suis responsionibus, & decretis ab Alexandro VII. approbatis.
- 21 Afferuntur alia dubia suborta ratione constitutionis Innocentii X. incipient. Instaurandæ, & d. ejusdem decreti incipient. Ut in parvis, cum suis responsionibus, & decreto.
- 22 Afferuntur alia dubia suborta ratione d. decreti. Ut in parvis, cum suis responsionibus, & decretis.
- 23 Quævis ex decreto. Ut in parvis, conventus ereclii

post

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. I. INTER cetera, quæ ad Reg. disciplinam instaurandam conservandamque Sacre Trid. Synod. salubriter decrevit, illud semper præcipuum, & maximi momenti habitum est, quo injungitur, ut in singulis monasteriis & domibus regularibus tantum numerus constituitur, & imposterum conservetur, qui vel redditibus propriis monasterii vel consuetis elemosynis commode possit sustentari.

§. II. Quapropter ad ejus usum inducendum fel. rec. Clem. VIII. Paul. V. & Urbanus VIII. Romani Pontifices Prædecessores nostri varia decreta ediderunt; sed quia nihilominus, sive ob injuriam temporum, sive ob Superiorum incuriam, sive alias ob causas, illius executioni hucusque protracta est non sine gravi monasteriorum in spiritualibus, & temporalibus detrimento, ac Religionum jactura; Idcirco Nos nequaquam ignorantes, quantum ex monasteriis pie institutis, & recte administratis in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur, quantumque dignitati, & commode ecclesiastici ordinis detrahatur multitudo Religiosorum, quæ sine defectu supra vires monast. in Religiones invehitur, ac proinde arbitratim valde acceptum Deo, sacrisque Religionibus proficuum fore, ut decretum tam salubre debite executioni demandetur.

§. III. De consilio nonnullorum Venerabilium Fratrorum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filiorum Romanæ Curie Prælatorum, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine tenore presentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis dilectis Prelatis, Generalibus, Commissariis, Præsentibus, Provincialibus, Ministris, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Præfectis, Rectoribus, Guardianis, Correctoribus, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus monasteriorum, conventuum, collegiorum ac domorum quorumcumque Monachorum, ac Regularium virorum bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & instituti etiam necessario, & in individuo exprimentis, existentium intra fines Italiae, & Insularum adjacentium, ut singuli ad quos pertinent, adhibitis duobus, vel tribus Regularibus sui Ordinis probatoribus, ac rerum usu peritoribus, bona immobilia, census, redditus, ac proventus omnes monasteriorum, conventuum, collegiorum, ac domorum Regularium hujusmodi (etiamsi sint hospitalia, vel ab alio monasterio dependeat, sintve illius granciæ, seu membra) sex annorum immediate præcedentium habita ratione, ac detracto omni eo, quod grandines, sterilitates, reparationes, & alii casus hujusmodi absorbere solent, consuetas item elemosynas, & obventiones, item victus, vestitus, ac medicinalium, & alias quascumque tam ordinarias, quam extraordinarias expensas, æris quoque alieni, necnon missarum celebrandarum, fabricæ, sacristiæ, annuarum præstationum, contributionum, ac procurationum, aliæque generis onera diligenter, ac maturè cognoscant, eaque omnia in scriptura redigant experientes illius monasterii titulum, seu denominationem, item capacitatem, ac situationem, videlicet in qua diocesi, & an intra moenia civitatis vel oppidi, anve in pagis, seu villis, vel in silvis, aut memoribus, & quantum distet à locis frequentibus, & populosis; item à quo tempore fundatum fuerit, quæve auctoritate, & ejus sumptibus, anve, & à quo numerus Religiosorum in eo fuerit aliis præfixus, & quot ibi Religiosi, & servientes in præsentem degant, specificatis uniuscujusque nomine, cognomine, & patria; scripturamque sic confectam propria manu subscribant, medio juramento attestantes vera esse omnia, quæ in ea continentur, consuetoque sigillo obsegnatam infra quatuor menses à publicatione presentium in hac alma urbe nostra ut infra dicenda computandos, transmittant, seu consignent Procuratori generali sui Ordinis in urbe commoranti, qui una cum aliquibus gravioribus Religiosis à Congre-

ga-